

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XI. Num quà laborarit ignorantia Christus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

nem: Quia Ioan. I. Verbum caro factum est: Sicut aqua vinum factum est, id est, conuersa in vinum.

3. Diuinitatem verbi natam, passam, mortuam. &c. Rebatur aliter reselli Nestorium posse; negantem, Deum natum passum. &c.

4. Christus carnem non in veram carnem vertisse, sed in app. rentem & phantasticam; ut Verbum simularit se hominem natum, passum. &c. Ideoque nec eiusdem speciei esse cum nostra, carnem Christi. Rebatur indignum Deo, Deum vasci, pati, mori. &c.

LUTHERANI eam hæresin innouarunt; teste Staphilo, L. de Concord. discipulorum Lutheri. Ut Gaspar. Svenckfeldius & Andreas Musculus. &c. Vide Lutherico-c. p. I. q. 23.

PAPISTA. Docenda breuiter contraria prædictis.

1. Duæ insunt Christo naturæ. Act.

20. Spiritus Sanctus posuit vos regere Ecclesiam Dei; quam acquisiuit Sanguine suo.

At Deusest Spiritus, carens Sanguine: ergo assumpsit naturæ spirituali sanguineam. Rom. 9. Patres, ex quibus est Christus secundum carnem. en naturam humanam: qui est super omnia Deus: en diuinam. Phil. 2. Cum informa Dei esset, seruiformam acepit.

Sanctus Vigilius libr. 2. Mirum est cur timeant quidam dicere duas Naturas, cum Paulus dicat duas formas.

2. Ex naturæ non sūt inuicem conuersæ. Quia Scriptura dicit Deum immortalem immutabilem, &c. Matth. 3. Ego Dominus, & non mutor. Iac. 1. Apud quem non est transmutatio. 1. Tim. 1. Quis solus habet immortalitatem.

3. Diuinitas non est nata, passa. &c. Quia Scripturæ aiunt Christum in tempore natum, passum, &c. adduntque, secundum carnem. Rom. 1. & 9. 1. Pet. 3. 4. Christo in carne passo. &c. Et tamen Lutherani quidam Deitatem passam blasphemant, contra etiam S. Patres. Bell. l. 3. de Christo c. 3.

4. Christus verè, non simulatorie, passus est. Mat. 1. Maria peperit Filium suum primogenitum: homo hominem verus verum, eiusdē secum speciei. Et scripturæ appellant Christum filium hominis ante & post resurrectionem. Sique non vere esset passus. &c. nec vere nos redēpti foremus. &c. Plura vide in meo Lutherico-c. p. I. q. 23. & in Antichristo. q. 8.

5. Denique Lutherani vel sunt Euthychiani, vel Nestoriani; aut hybrides & monstrum ex utrisque. Nam cum duo dicteant: 1. Christi Carnem Diuinitatis esse præditam Attributis, præsertim Omnipotenti. 2. Hypostaticam Unionem consistere volunt in Communicatione diuinarum Attributorum facta Humanitatib; Iam ex his ita ratiocinor. Attributa ei coniuncta volunt Humanitatib; aut Essentialiter: Tunc ea Humanitas fieri eadem cum Diuinitate: Et ita sunt Euthychiani; aut Accidentaliter: Tunc distinctæ erunt Personæ Dei & Hominis; & naque erit alia peraccidentalem inhabitationem: &c. Et ita aperte Nestoriani sunt Lutherani. Quicquid id est, (reor utrumque) Caluinianii abhorrent ab Euthychianis; repugnantque saeuerter Lutheranis: ut liquet hic & in Antilutherico-c. meo c. 2.

QVÆSTIO XI.

Num qua laborari Ignorantiæ Christi?

HÆRESIARCHI. NICOLAITAS OTTI sub anno 168. ab portentosa infames libidine, vt in partem apud eum hi os infamiam universum traherent nomine Christianum; sed cogniti demum ac perosi, missi Nicolaitarum nomine, pulcherrimum ab scientia negligi arrogauit; sibi GНОSTICORVM; qui cœcris fabu-

fabi's suis, Irenæo teste lib. I. cap. 13. Christum alphabeticum confinxere puerum, pariter ceteris ignoracem & tabulam rasam.

2. PHOTINVS Sirmij Episcopus Christum metum hominem fuisse docet, obnoxium ignorantiae: eum Constantinus edictis coercuit anno 342 §. 10. apud Bzou Aucto 357. Ariani eum proscribunt docentem, Iesum iuno capite fieri Christum: cum super eum colum bavisa; nec ante B. Mariam eum extitisse. Cuius id eo si quaces dicti sunt Homuncitæ.

3. AGNO. TAE sub annos 535, §. 8. apud Bzou. exorti Christum ignorantem argueb. n. ignauique timoris.

LUTHERO-CALVINISTÆ eadem in hæresin nouata nihil ab eis abeunt: ut videre est in meo Lutheri-c.p. 1. q. 28.

PAPISTA Sacra eos Pagina refutat; ceu meus docet Antichristus, q. 10.

2. Dein & S. Patres horum maiores olim intestabiles condemnarunt; vindicata Christi Scientiâ. Vt S. Ambr. lib. 5. de fide. c. 8. Et S. Greg. Nazian. Orat. in Basilium. Proficiebat, non ut incremen-
tum acciperet; cum ab initio gratia sapientia-
que absolutus esset sed quod haec hominibus i-
gnarus paulatim apparerent. S. Hier. in Ier.
31. Mulier circumdabit virum; ait: Qui
iuxta incrementa quidem etatis per vagitus
& infantiam proficeret viaebitur: sed perfec-
tus vir in utero Virginis continebitur.

3. Diuinè, vt omnia, S. Tho. 3. q. 9. In Christo fuerunt thesauri sapientie & sci-
entiae Dei, Beata, I. f. x, & Acquisitæ.

1. Beatam in cognitione Dei. Quia
Ioin. 8. Scio eum, & sermonem eius seruo.

2. Infusam. Quia Col. 2. In quo sunt o-
mnes thesauri. &c.

3. Experimentalem: Quia Heb. 5. Cum
esset Filius Dei, didicit ex his, que passus est, o-
bedientiam, Glossa, id est, expertus est. Haec
porro tribus qq. 10, 11, 12. exequitur lucu-
lente: & ex illo meus Lutheri-cal. 28.
29. 30.

QUÆSTIO XII.

An Christus sit verus Deus? an verus Homo?
Idemque Adorandus?

I. HÆRESIARCH. PHOTINVS Sirmianus Episco-
pus, apud Bzouium in Annalibus, anno 341.
§. 10. doce; & anno 357. damnatur docuisse; quod
Christus Filius Dei esset nudus Homo. Nec ante B.V. Ma-
riam fuisse; Sed tunc esse Christus capiisset, postquam Sp.
Sandus super eum vifus apparuerit;

LUTHERVS, Christum Divitatem & Instru-
mentum, non Deum vult appellari. Erasmi regula
est: Quoties DEUS absolute in Scriptura ponitur, solum intelligi Patrem: Filius ubi Deus di-
citur, eas gnomas aliò interpretatur, quam de
Christo. &c.

CALVINISTIS Christus non aliter Christus
est Deus, quam Socrates. &c. Vide in meo Lu-
thero-c.p. 1. q. 81.

PAPISTA. Actum non agamus; ne-
que huc demonstrata superius, q. 3. &c.
repetamus. Clarè satis ac disertè in
Symbolum S. Athanasii profitetur V-
niuersitas Ecclesiæ: Perfectus Deus, per-
fectus Homo. Qui licet Deus sit & homo; non
duotamen, sed unus est Christus. Unus non
Conuersione Diuinitatis in carnem; sed assump-
tione Humanitatis in Deum. Unus omnino,
non Confusione substantiae, sed Unitate Per-
sonæ.

II. HÆRESIARCH. SAELLIVS f. b. annum 260.
§. 11. apud Bzouium docuit, cum Iudeis: vnam in Dei-
tate Personam esse; trium vero nomina diversos solū
Deitatis effectus denotare. Vnde necessarium, sicut &
Iudei, tantum ad unum, ut nec agnoscendū
esse Christum, consequbatur. Atque id de plā-
no siebant APOLLINARISTAE apud Bzouium anno
373. §. 2.

LUTHERANIS plura pene suppetunt argu-
menta non inuocandi Christum, ac penè tan-
tum non etiam Trinitatem ipsam; quam ut ve-
ra cum cum latrâ doceant adorandum esse.

Y 3 Cæ-

